

Ze względu na rzadkie występowanie publicznych zgromadzeń o charakterze religijnym chcemy wyjść naprzeciw ewentualnym wątpliwościom i podzielić się prawną interpretacją statusu naszego wystąpienia.

Ewangelizacja nie będzie **Zgromadzeniem** w świetle ustawy 'Prawo o zgromadzeniach' ani **Imprezą** w świetle ustawy o 'Imprezach kulturalnych'. Nie będzie również **Imprezą Masową** wg ustawy o 'bezpieczeństwie imprez masowych'. Nie naruszy również przepisów ruchu drogowego, ponieważ tamując ruchu pieszych ani nie zajmując pasa drogowego nie będzie wykorzystaniem drogi w sposób szczególny. Natomiast zajęcie części placu / deptaka / parku / parkingu nie będzie **Wydzierżawieniem - Wynajęciem** zgodnie z ustawą 'zasobach nieruchomości'.

Ustawa 'Prawo o Zgromadzeniach'

z dn. 5 lipca 1990 r. (Dz. U. Nr 51 z dn. 1 sierpnia 1990, poz. 297, art. 4, pkt 2) mówi: Przepisy ustawy nie dotyczą zgromadzeń: ... odbywanych w ramach działalności Kościoła Katolickiego, innych kościołów oraz związków wyznaniowych.

Ustawa 'o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej'

/Dz.U. Nr 114, ustawa z dn. 25 paź. 1991 r. poz. 493, Art. 38/ mówi: Działalność kulturalną organizowaną przez kościelne osoby prawne regulują odrębne przepisy.

Ustawa 'o bezpieczeństwie imprez masowych'

(Dz. U. Nr 106, poz. 680, ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. art. 3, ust. 1) mówi: „Ileokroć w ustawie jest mowa o: 1) imprezie masowej – należy przez to rozumieć imprezę sportową, artystyczną lub rozrywkową ...” ... powyżej 1000 osób ...

Ewangelizacja

(zgodnie z ustawą o gwarancjach wolności sumienia i wyznania - Dz.U. Nr 29, z dnia 17 maja 1989r. Poz. 155, art.19, p.1, p.2 podp. 2 →) będzie Publicznym sprawowaniem kultu, (art.2 ust. 3 →) głoszeniem swoich przekonań, (art.3, ust. 1 →) uzewnętrznianiem swojej religii i przekonań, (art.19, pkt.2 ppkt 3) zgromadzeniem religijnym, które „może podlegać jedynie ograniczeniom ustawowym ...”.

Zajęcie części placu / deptaka / parku / parkingu nie będzie Wydierżawieniem - Wynajęciem w myśl ustawy o 'Zasobach nieruchomości' art.23 pkt.7a – USTAWA z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity), ponieważ nie zwróciliśmy się z prośbą adekwatną do tej ustawy. Uwzględnienie tej ustawy przez kościół w odniesieniu do miejsc użyteczności publicznej w otwartej przestrzeni oznaczałoby podporządkowanie kościoła innym ograniczeniom niż wymienionym w ustawie (z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania art.3, ust. 1 czy przepisów ruchu drogowego). Wyrażenie „jedynie” ograniczeniom ustawowym koniecznym do ochrony bezpieczeństwa publicznego, porządku, zdrowia lub moralności publicznej albo podstawowych praw i wolności innych osób wyklucza możliwość nakładania ograniczeń wynikających np. z ustawy o Zasobach Nieruchomości, ponieważ nie jest ograniczeniem koniecznym. Uczyniło by to również kościół zależnym od państwa przy wykonywaniu swoich funkcji religijnych wbrew art.11, ust. 1 ww. ustawy. Pojęcie wynajmu zakłada przecież, że właściciel może kierować się wyłącznie własną wolą w sprawie użyczenia własności. Czyni to dzierżawcę zależnym od właściciela w sposób nie do przyjęcia w kontekście ustawowo określonych stosunków polskiego państwa z kościołami. Ponadto ustawa o gospodarce nieruchomościami nie traktuje o korzystaniu z miejsc użyteczności publicznej.

Główny Sztab Policji w Komendzie Głównej Policji w W-wie również nie widzi uzasadnienia dla ograniczeń wobec religijnych zgromadzeń, którymi miały by być wymagania posiadania dodatkowych zezwoleń lub umowy najmu placu.

Dz.U.00.26.319

USTAWA

z dnia 17 maja 1989 r.

o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.*

Art. 3. 1. Uzewnętrznianie indywidualnie lub zbiorowo swojej religii lub przekonań może podlegać jedynie ograniczeniom ustawowym koniecznym do ochrony bezpieczeństwa publicznego, porządku, zdrowia lub moralności publicznej albo podstawowych praw i wolności innych osób.

...

Art. 11. 1. Kościoły i inne związki wyznaniowe są niezależne od państwa przy wykonywaniu swoich funkcji religijnych.
2. Kościoły i inne związki wyznaniowe oraz ich działalność podlegają ochronie prawnej, w granicach określonych w ustawach.

...

Rozdział 2

Działalność kościołów i innych związków wyznaniowych

Art. 19. 1. Kościoły i inne związki wyznaniowe korzystają na zasadach równouprawnienia ze swobody pełnienia funkcji religijnych.

2. Wypełniając funkcje religijne kościoły i inne związki wyznaniowe mogą w szczególności:

- 1) określać doktrynę religijną, dogmaty i zasady wiary oraz liturgię,
- 2) organizować i publicznie sprawować kult,
- 3) udzielać posług religijnych, w tym osobom, o których mowa w art. 4, oraz organizować obrzędy i zgromadzenia religijne,

Dz.U.90.51.297

1999-05-25 zm. Dz.U.99.41.412
2000-02-23 zm. Dz.U.00.12.136
2001-05-31 zm. Dz.U.01.46.499

USTAWA
z dnia 5 lipca 1990 r.
Prawo o zgromadzeniach.
(Dz. U. z dnia 1 sierpnia 1990 r.)

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Każdy może korzystać z wolności pokojowego zgromadzania się.

2. Zgromadzeniem jest zgrupowanie co najmniej 15 osób, zwołane w celu wspólnych obrad lub w celu wspólnego wyrażenia stanowiska.

Art. 2. ⁽¹⁾ Wolność zgromadzania się podlega ograniczeniom przewidzianym jedynie przez ustawy, niezbędnym do ochrony bezpieczeństwa państwowego lub porządku publicznego oraz ochrony zdrowia lub moralności publicznej albo praw i wolności innych osób, a także ochrony Pomników Zagłady w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412).

orzeczenia sądów

Art. 3. 1. Prawo organizowania zgromadzeń przysługuje osobom mającym pełną zdolność do czynności prawnych, osobom prawnym, innym organizacjom, a także grupom osób.

2. W zgromadzeniach nie mogą uczestniczyć osoby posiadające przy sobie broń, materiały wybuchowe lub inne niebezpieczne narzędzia.

Art. 4. Przepisy ustawy nie dotyczą zgromadzeń:

- 1) organizowanych przez organy państwa lub organy samorządu terytorialnego,
- 2) odbywanych w ramach działalności Kościoła Katolickiego, innych kościołów oraz związków wyznaniowych.
- 3) ⁽²⁾ (skreślony).

Rozdział 2
Postępowanie w sprawach zgromadzeń

Art. 5. ⁽³⁾ 1. Postępowanie w sprawach dotyczących zgromadzeń należy do zadań zleconych organów gminy.

2. Organem odwoławczym od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest wojewoda.

Art. 6. 1. Zgromadzenia organizowane na otwartej przestrzeni dostępnej dla nieokreślonych imiennie osób, zwane dalej "zgromadzeniami publicznymi", wymagają uprzedniego zawiadomienia organu gminy właściwego ze względu na miejsce zgromadzenia.

...

Art. 7. 1. Organizator zgromadzenia publicznego zawiadamia organ gminy w taki sposób, aby wiadomość o zgromadzeniu dotarła nie później niż na 3 dni, a najwcześniej 30 dni przed datą zgromadzenia.

2. Zawiadomienie powinno zawierać następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, datę urodzenia i adres organizatora oraz nazwę i adres osoby prawnej lub innej organizacji, jeżeli w jej imieniu organizuje on zgromadzenie,
- 2) cel i program oraz język, w którym będą porozumiewać się uczestnicy zgromadzenia,
- 3) miejsce i datę, godzinę rozpoczęcia, planowany czas trwania, przewidywaną liczbę uczestników oraz projektowaną trasę przejścia, jeżeli przewiduje się zmianę miejsca w czasie trwania zgromadzenia,
- 4) określenie planowanych przez organizatora środków służących zapewnieniu pokojowego przebiegu zgromadzenia oraz środków, o których dostarczenie zwraca się do organu gminy.

Art. 8. Organ gminy zakazuje zgromadzenia publicznego, jeżeli:

- 1) jego cel lub odbycie sprzeciwiają się niniejszej ustawie lub naruszają przepisy ustaw karnych,
 - 2) odbycie zgromadzenia może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach.
- orzeczenia sądów

Rozdział 3
Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 14. W Kodeksie wykroczeń w art. 52 § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Kto:

- 1) przeszkadza lub usiłuje przeszkodzić w organizowaniu lub w przebiegu nie zakazanego zgromadzenia,

...

- podlega karze aresztu do dwóch tygodni, karze ograniczenia wolności do dwóch miesięcy albo karze grzywny."